

معاون اول ریاست اجراییه افغانستان:

از پیمان امنیتی واشنگتن - کابل، تنها اسمش باقی مانده است / تمامی تروریست ها از مسیر پاکستان به افغانستان می آیند

محقق گفت: مردم افغانستان فکر می کردند پیمان امنیتی که با امریکا امضاء شد، امنیت در این کشور به سطح بالای خود می رسد، اما نه تنها چنین نشد، بلکه بر نفوذ و گسترش گروه های تروریستی افزود شد و پای داعش نیز در افغانستان باز شد.

صفحه ۳

اندیشه انصار

صفحه ۲

عقب نشینی رئیس جمهور فرانسه در مقابل معترضان / مالیات بر سوخت متوقف می شود

ماکرون در بن بست رهبری

اعتراض جلیقه زردها بیش از هر چیز یک مطالبه مردمی جدای از جبهه بندی های سیاسی است و به همین جهت هم هیچ حزبی نمی تواند مدعی رهبری آن ها و پرچمدار اعتراضات باشد. با وجود این، اعتراضات آن قدر گسترده و مردمی هست که احزاب سیاسی به خصوص احزاب منتقد از جریان چپ تا راست افراطی با آن همراهی می کنند...

ادامه در صفحه ۲

آیا خلیزاد می تواند برای افغانستان صلح بیاورد؟

ایجاد «گروه تروریستی و تکفیری داعش» توسط سازمان های استخباراتی خارجی پس از روی کار آمدن دولت وحدت ملی، برنامه ای درازمدت برای بحران افغانستان است که توسط کشورهای خارجی دنبال می شود. این برنامه نقشه راهی است که برخی کشورهای غربی و نوکران منطقه ای آنها آن را دنبال می کند تا افغانستان با عبور ظاهری از یک بحران، وارد شکل دیگری از بحران خونین و خطرناک شود

صفحه ۲

وزیر صحت عامه:

شمار مبتلایان به ایدز در افغانستان

۵۹۰۰ تن می باشد

هم زمان با روز جهانی مبارزه با ایدز، وزارت صحت عامه از این روز با شعار "اکنون - واقعه جدید اچ ای وی را توقف دهید" در تالار این وزارت، تجلیل به عمل آورد. روز جهانی مبارزه با بیماری ایدز از سال ۱۹۸۸ بدین سو، همه ساله در اول دسامبر در سراسر جهان تجلیل می گردد. در یک خبرنامه وزارت صحت عامه آمده است: بر اساس گزارش های سازمان صحتی جهان و سازمان ملل متحد تا پایان سال ۲۰۱۷، دست کم چهار میلیون تن در سراسر جهان آلوده با ویروس اچ ای وی بودند که یک میلیون تن به سبب بیماری ایدز جان خود را از دست داده اند.

در مراسمی که در وزارت صحت عامه برگزار شد، دکتر فیروزالدین فیروز، وزیر صحت عامه کشور گفت: «وزارت صحت عامه با تطبیق راهبرد مبارزه با بیماری ایدز نتایج بسیار خوبی را بدست آورده است. نظر به آمار تخمینی سازمان صحتی جهان شمار مبتلایان به بیماری ایدز نسبت به سال گذشته از ۷۵۰۰ به ۵۹۰۰ تن در افغانستان کاهش یافته است.» دکتر فیروز تاکید نمود: با وجود این که شیوع بیماری ایدز در افغانستان نسبت به دیگر کشورها در سطح پایین قرار دارد؛ اما نباید در برابر این ویروس دست از مبارزه برداریم. سطح آگاهی مردم در پیوند به چگونگی شیوع این بیماری باید بلندبرده شود تا باشد که یک کشور عاری از این بیماری داشته باشیم.

قابل یاد آوری است که بر اساس آمار وزارت صحت عامه، از سال ۱۹۸۹ الی اخیر ماه عقرب سال ۱۳۹۷، به صورت مجموعی ۲۷۱۵ واقعه اچ ای وی در افغانستان به ثبت رسیده است. در این میان ۷۵ درصد مردان و ۲۵ درصد زنان قرار دارند و ۱۵۷ تن کودک زیر ۱۵ سال نیز در میان آنان شامل است.

در همین حال دکتر محمد عثمان فروتن، رییس پالیسی و پلان وزارت مبارزه با مواد مخدر پایین بودن سطح آگاهی معنادان را یکی از علل های شیوع بیشتر ویروس اچ ای وی در میان آنان عنوان کرد. او هم چنان اضافه کرد: "بیش از سه میلیون معتاد به مواد مخدر در کشور می باشد؛ اما خوشبختانه سطح تداوی معتادان در کشور افزایش یافته است. در سال گذشته نزدیک به ۴۷ هزار معتاد به مواد مخدر تحت تداوی قرار گرفته اند."

این نکته را باید یادآور شد که وزارت صحت عامه هزینه درمان بیماری ایدز را در تمام مراکز به گونه رایگان ارائه می کند.

مجلس سنا: اظهارات مقام های امریکایی در مورد صلح افغانستان دو گانه و نگران کننده است

آقای بلوچ ابراز امیدواری کرد که رهبران امریکا عملکرد روشن و هماهنگ در مورد صلح افغانستان داشته باشد تا مساله صلح سبب قطع جنگ در افغانستان شود. از سوی هم برخی سناتوران دیگر می گویند که هر نوع عجله امریکا در روند صلح خطرناک است و نیز دولت امریکا باید تلاش هایش را با حکومت و اقشار سیاسی افغانستان هماهنگ کند.

زلمی زابلی یکی عضو مجلس سنا گفت: "زلمی خلیل زاد بر این تاکید کرده که مذاکرات صلح با طالبان تا قبل از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری به نتیجه برسد؛ اما از سوی دیگر آقای غنی می گویند که این روند ۵ سال را در بر خواهد گرفت؛ این دو دیدگاه مشخص می کند که اختلاف بزرگ میان امریکا و حکومت وجود دارد."

آقای زابلی افزود که آقای خلیل زاد باید تلاش هایش را با حکومت افغانستان هماهنگ کند در غیر آن تلاش های جداگانه نتیجه مثبت در پی نخواهد داشت. سناتوران تاکید کردند که تلاش های صلح از سوی هر کسی که باشد مورد استقبال مردم افغانستان است ولی توافق صلح با طالبان باید سبب تامین صلح و ثبات پایدار در افغانستان گردد.

تیم ملی فوتسال زیر ۲۰ سال افغانستان به جام ملت های آسیا راه یافت

تیم ملی فوتسال زیر ۲۰ سال افغانستان در یک دیدار برتر، تاجیکستان را با ۴ گل شکست داد. پیش از این نیز تیم ملی فوتسال افغانستان در بازی های دوستانه، تاجیکستان را شکست داده بود. افغانستان در بازی نخست در مسابقات مقدماتی راه یابی به جام ملت های آسیا، ترکمنستان را ۵ بر صفر شکست داد، اما در بازی دوم، نتیجه را ۴ بر ۲ به ایران واگذار کرد. اما سرانجام با پیروزی مقابل تاجیکستان، توانست به مرحله نهایی جام ملت های آسیا راه یابد. قرار است مرحله نهایی مسابقات فوتسال زیر ۲۰ سال جام ملت های آسیا در سال ۲۰۱۹ در جمهوری اسلامی ایران برگزار شود.

مجلس سنا می گوید که اظهارات مقام های امریکایی در پیوند به صلح افغانستان ضد و نقیض و نگران کننده است. به گزارش انصار به نقل از جمهوری؛ محمد علم ایزدیار معاون اول مجلس سنا در نشست دیروز سه شنبه (۱۳ قوس) این مجلس گفت که اظهارات ضد و نقیض دولت امریکا تاسف بار است. آقای ایزدیار گفت: "وزیر خارجه امریکا می گوید که ما در آوردن صلح در افغانستان جدی هستیم، ولی در عین مصاحبه می گوید که ما آماده خروج از افغانستان نیستیم؛ این اظهارات ضد و نقیض در روند صلح مضر واقع می شود و دشمن را حساس می سازد؛ چرا یکی از شرط های طالبان برای صلح، خروج نیروهای خارجی از افغانستان است."

به گفته او، اگر این مسایل رسانه ای شود، بازتاب خوبی ندارد و مردم افغانستان امیدوار اند که مقام های امریکایی متوجه سیاست های دوگانه و ضد و نقیض خود باشند تا صلح و ثبات پایداری که به خیر افغانستان، منطقه و جهان باشد در افغانستان تامین گردد.

نادر بلوچ دیگر عضو مجلس نیز گفت: "یک روز یک مقام امریکایی یک بحث را مطرح می کند و روز دیگر یک دیگر از مقام های امریکایی بحث دیگر را در مورد صلح افغانستان مطرح می کند که برای مردم افغانستان نگران کننده است."

تیم ملی فوتسال زیر ۲۰ سال کشور با پیروزی ۴ بر ۱ در برابر تاجیکستان، به مرحله نهایی مسابقات جام ملت های آسیا راه یافت. در این دیدار که ظهر دیروز و در مرحله پلی آف برگزار شد،

کمیسیون حقوق بشر افغانستان: تعریف مشخصی از روند صلح وجود ندارد

رئیس کمیسیون حقوق بشر افغانستان گفت: با اینکه تلاش ها برای آغاز مذاکرات صلح افزایش یافته است، اما هنوز تعریف درستی از روند صلح وجود ندارد. سیما سمر، رئیس کمیسیون حقوق بشر افغانستان با تاکید بر اینکه صلح نیاز اساسی افغانستان است خواستار اجرای «عدالت» و نادیده گرفته نشدن مجازات افرادی شد که مرتکب جرم شده اند. وی با تاکید بر ضرورت تعهد سیاسی به صلح گفت که هنوز مشخص نیست دولت با چه کسی می خواهد صلح کند و هنوز تعریف نشده کابل در تلاش برای صلح با کدام گروه است.

به گزارش صدای امریکا، سیما سمر رئیس کمیسیون حقوق بشر افغانستان اظهار داشت که افشا نشدن تمام جزئیات روند صلح در کشور طبیعی است اما دولت موظف است تا ۷۰ درصد از مسایل مربوط به این روند را در اختیار مردم قرار دهد.

وی افزود که پنهان کاری درباره روند صلح بی اعتمادی و افزایش فاصله مردم و دولت را در پی خواهد شد.

از سوی دیگر، «سرور دانش» معاون دوم ریاست جمهوری افغانستان نیز اظهار داشت که طالبان طرف گفت و گوهای صلح است و در طرح دولت افغانستان برای صلح به حفظ دستاوردهای ۱۸ سال گذشته، حفظ حقوق بشر، حقوق زنان و حقوق اساسی شهروندان تاکید شده و همچنان تاکید شده که قانون اساسی افغانستان مورد پذیرش همه طرفین قرار گیرد.

وی افزود که در صورت نیاز به تعدیل قانون اساسی برای رسیدن به صلح نیز تعدیل به گونه ای خواهد بود که در قانون اساسی نیز ذکر شده است.

آیا خلیل‌زاد می‌تواند برای افغانستان صلح بیاورد؟

ایجاد «گروه تروریستی و تکفیری داعش» توسط سازمان‌های استخباراتی خارجی پس از روی کار آمدن دولت وحدت ملی، برنامه‌ای درازمدت برای بحران افغانستان است که توسط کشورهای خارجی دنبال می‌شود. این برنامه نقشه راهی است که برخی کشورهای غربی و نوکران منطقه ای آنها آن را دنبال می‌کند تا افغانستان با عبور ظاهری از یک بحران، وارد شکل دیگری از بحران خونین و خطرناک شود

به گزارش انصار به نقل از تسنیم، ماموریت هفده ساله سربازان امریکایی در حالی است که «جنرال جوزف دانفورد» رئیس ستاد ارتش ایالات متحده گفته که گروه طالبان برای فعال «شکست ناپذیر» است.

این مقام ارشد امریکایی درباره طالبان تاکید کرد: این منصفانه است که بگوییم، طالبان اکنون در جنگ شکست نخواهد خورد.

اعتراف امریکا به ضعف در برابر طالبان از دو جهت قابل تأمل است؛ اولاً کشوری که مدعی ابرقدرت بودن در جهان است بدون دلیل و برنامه اقرار به ضعف در برابر یک گروه شبه‌نظامی نمی‌کند.

دوماً این اقرار زمانی صورت می‌گیرد که حدود یک سال قبل «دونالد ترامپ» در اعلام استراتژی‌اش برای افغانستان و جنوب آسیا مشخصاً گروه طالبان را تهدید به نابودی کرده بود.

پس از تمام این ماجراها، زلمی خلیل‌زاد فرستاده پیشین «جورج بوش» که طراح پالیسی نظامی-سیاسی کاخ سفید در افغانستان پس از طالبان بود و از سوی تیم دونالد ترامپ به عنوان مشاور امریکا برای صلح افغانستان تعیین شد.

خلیل‌زاد پس از سفرهای منطقه‌ای اخیرش حول محور صلح، حالا سومین سفر خود را به کشورهای متعدد منطقه آغاز کرده است.

او در افغانستان با هر که دلش می‌خواهد اعم از طالبان و شخصیت‌های شاخص کشور به گفت‌وگو می‌نشیند و مدعی است که تا قبل از انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۹ به بن‌بست صلح افغانستان نقطه پایان بگذارد؛ کاری که از دید برخی نمایندگان پارلمان یک دخالت نامشروع از سوی کسی است که خود عامل

بحران فعلی افغانستان محسوب می‌شود.

«عبداللطیف پدram» رهبر حزب کنگره ملی و نماینده مردم بدخشان در پارلمان افغانستان با اشاره به دخالت واشنگتن در امور داخلی کشور گفت: با تاسف یک آدم از کشوری دیگری یعنی خلیل‌زاد به عنوان یک امریکایی، برای افغانستان تصمیم می‌گیرد.

برخی کارشناسان بر این باورند که افغانستان پس از عبور مرحله چالش طالبان، با بحران داعش روبرو خواهد بود.

در واقع ایجاد «گروه تروریستی و تکفیری داعش» توسط سازمان‌های استخباراتی خارجی پس از روی کار آمدن دولت وحدت ملی، برنامه‌ای درازمدت برای بحران افغانستان است که توسط کشورهای خارجی دنبال می‌شود. این برنامه نقشه راهی است که برخی کشورهای غربی و نوکران منطقه ای آنها آن را دنبال می‌کند تا افغانستان با عبور ظاهری از یک بحران، وارد شکل دیگری از بحران خونین و خطرناک شود.

در چنین فضایی، لطیف پدram، رهبر حزب کنگره ملی در مجلس افغانستان تاکید کرد: اگر قرار بود خلیل‌زاد معمای صلح را حل کند، طی این هفده سال صلح ایجاد می‌شد.

انتهای مطلب

سایه کودتای نافرجام ترکیه بر کودکان افغانستان

سایه کودتای نافرجام ترکیه بر کودکان افغانستان در حالیکه تا هنوز سرنوشت نهایی مکاتب افغان - ترک در افغانستان معلوم نیست، والدین شاگردان این مکاتب و همچنان استادان آنها با ادامه اعتراضات شان مخالف دادن اختیار و اداره این مکاتب به دولت ترکیه می‌باشند.

به گزارش انصار به نقل از اسپوتنیک، حکومت ترکیه پس از کودتای نافرجام تابستان سال ۲۰۱۶ که در آن فتح‌اله گولن، روحانی ترکی الاصل امریکایی و بنیاد و سازمان‌هایی تحت اداره وی را از سازماندهندگان اصلی این کودتا خوانده است.

این کودتای نافرجام در ترکیه پیامدهای ناخوشایند برای شاگردان مکاتب افغان - ترک، که اکثریت آنها توسط فتح‌اله گولن حمایت مالی می‌شدند، نیز داشت. حکومت ترکیه از تمام کشورهایی که مکاتب مشابه در آنها فعالیت داشتند، خواست تا اداره این مکاتب را به دولت ترکیه بسپارند. این خواست دولت ترکیه واکنش‌های مختلف کشورهای مذکور را در پی داشته است، شماری از کشورها اصلاً به این خواست اعتنا نکرده اند، شمار دیگری از کشورها چون پاکستان و قزاقستان خود اختیار و اداره مکاتب را به عهده گرفته اند، اما دولت افغانستان بنابر روایتی که با دولت ترکیه دارد، به این خواست انقره لیبیک گفته و برای انتقال اداره مکاتب به دولت ترکیه آمادگی نشان داده است.

در زمستان سال گذشته دولت افغانستان با امضای تفاهنامه‌ای با طرف ترکیه رسماً مدیریت مکاتب افغان - ترک را به دولت ترکیه سپرد.

پس از امضای این تفاهنامه، نیروهای امنیتی

افغانستان چندین بار به مکاتب افغان - ترک در نقاط مختلف کشور وارد شدند و تلاش برای انتقال اداره این مکاتب به دولت ترکیه و جایجایی استادان جدید نموده اند.

کمیته والدین شاگردان مکاتب افغان - ترک با اعتراض به این تصمیم، بارها دست به اعتراض مدنی زده و خواستار توقف روند انتقال شده اند.

صدیق اله توحیدی، یکی از اعضای این کمیته گفت: "در افغانستان چون اینها می‌توانستند بیشتر نفوذ داشته باشند، در اوایل بسیار به عجله تقاضا کردند و حکومت افغانستان را اخطار دادند که این مکاتب باید تسلیم آنها شوند، حکومت افغانستان یک کمیسیونی تحت نام کمیسیون انتقال ساخت که در آن نمایندگان شورای امنیت ملی، وزارت معارف، وزارت اقتصاد و برخی ادارات دیگر شرکت داشتند."

به گفته آقای توحیدی، همزمان با این کار، اولیای شاگردان مکاتب افغان - ترک کمیته‌یی ساختند و توسط این کمیته مانع تطبیق پلان‌های حکومت افغانستان و حکومت ترکیه در کابل شدند، تلاش شان در کابل بخاطر انتقال مدیریت این مکاتب به حکومت ترکیه زیر نام انجوی "خدمت" ناکام شد.

آقای توحیدی افزود: "سپس اینها رفتند به مزار شریف حمله کردند و در آنجا نیز شاگردان و اولیای شاگردان مقاومت کردند و اینها را اجازه ندادند تا مدیریت این مکاتب را انتقال دهند، اما وقتی اینها رفتند به جوزجان، چون در آنجا نفوذ بیشتر داشتند و آنجا افراد جنرال بودند به شمول والی، حرف شان شنیده شد و مکتب ذکور و نسوان افغان - ترک در شهر شبرغان را گرفتند و باوجود اینکه شاگردان نمی‌خواستند، اینها با استفاده از زور پلیس، لت و کوب، توهین و تحقیر شاگردان، این مکاتب را تصرف کردند و به همین دلیل شماری از شاگردان این مکاتب را ترک گفتند."

ماکرون در بن‌بست رهبری

ادامه سرمقاله

امانوئل ماکرون بیش از یک ونیم سال است که ریاست جمهوری فرانسه را به عهده دارد و هنوز مدت قابل توجهی تا پایان کار دارد، اما به نظر می‌رسد که جلیقه‌های زرد کار را آن قدر برای او سخت کرده‌اند که حالا برخی از استیضاح و حتی برکناری او می‌گویند. جلیقه زردها معترضانی هستند که از ۱۷ نوامبر به این سو و با بستن جاده‌ها و ایجاد ترافیک اعتراض آرامی علیه سیاست اقتصادی دولت به خصوص در مورد افزایش مالیات بر قیمت بنزین و گازوئیل به راه انداخته‌اند، اما تظاهرات آن‌ها در روز شنبه و دوشنبه گذشته از حد و حدود آرام خود خارج شد و منجر به درگیری شدید با نیروهای پلیس شد که دو کشته و ده‌ها زخمی بر جا گذاشت و بیش از ۱۰۰ نفر دستگیر شدند. میرفت تا اعتراضات در فرانسه از وضع آرام خود خارج شود، به همین دلیل بر اساس آخرین گزارشات خبرگزاری های فرانسه در شب گذشته، ماکرون تن به خواسته های معترضان داده است. این در حالی است که اعتراضات فرانسه به بلژیک نیز سرایت کرده و احتمال دارد که این اعتراضات مبدل به معضل اروپایی بشود تا فرانسوی.

ماکرون در نخستین اقدام جدی به نخست‌وزیر خود، ادوارد فیلیپ، دستور دارد تا با رهبران معترضین مذاکره کند، اما نه تنها شش نفر از هشت رهبر دعوت شده درخواست فیلیپ را رد کردند، مذاکره فیلیپ با دو نفر دیگر نتیجه‌ای نداشت. این می‌تواند بن‌بست جدی برای حل مشکل باشد و به نظر می‌رسد که عامل اصلی هم اصرار ماکرون برای اجرای سیاستش باشد. لذا با وخیم شدن اوضاع، به نظر می‌رسد در اواخر شب گذشته، ماکرون مجبور شده است تا به خواسته های معترضان تن دهد.

منابع خبری، از عقب نشینی امانوئل ماکرون و تصمیم دولت فرانسه برای تعلیق افزایش مالیات بر سوخت که یکی از خواسته‌های معترضان به شمار می‌رود، خبر می‌دهند. منابع خبری در فرانسه دیروز سه‌شنبه گفته‌اند «ادوارد فیلیپ» نخست‌وزیر فرانسه، تعلیق طرح افزایش مالیات بر سوخت را اعلام می‌کند.

مسئله افزایش قیمت سوخت در سیاست اقتصادی ماکرون محرک اصلی این اعتراضات است چرا که ماکرون به بهانه دفاع از محیط زیست و کاهش مصرف سوخت قصد افزایش مالیات به میزان ۶/۵ سنت در هر لیتر گازوئیل و ۲/۹ در هر لیتر تیل مصرفی از ابتدای سال آینده میلادی را دارد و این افزایش قیمت سوخت در حالی است که دولت ماکرون در سال جاری ۱۶ درصد قیمت سوخت را افزایش داده است. فشار این افزایش قیمت سوخت بیش از همه بر طبقه متوسط حومه‌نشینانی وارد می‌شود که امکان دسترسی به ترن یا خطوط اتوبوس‌رانی ندارند و برای آمدن به سر کارشان در پاریس به شدت نیاز به موتر شخصی دارند، اما دیگر نمی‌توانند این افزایش قیمت را تحمل کنند.

پرسیلیا لودوسکی زنی از همین طبقه است که ماه مه و در شبکه‌های اجتماعی طوماری را منتشر کرد و از مردم خواست تا با امضای آن اعتراض خود را علنی کنند، اما توجهی به طومار او نشد تا این که روزنامه پاریزین در ۲۲ اکتبر گزارشی در مورد آن منتشر کرد و مورد توجه عموم قرار گرفت. به این ترتیب، بدنه اعتراض جلیقه زردها شکل گرفت که این روند نشان از غیبت رسمی احزاب سیاسی دارد هرچند که این احزاب نمی‌توانند تماشاجی صرف باشند و طبیعی است که به صورت پیدا یا پنهان نقشی داشته باشند.

در واقع، اعتراض جلیقه زردها بیش از هر چیز یک مطالبه مردمی جدای از جنبه‌بندی‌های سیاسی است و به همین جهت هم هیچ حزبی نمی‌تواند مدعی رهبری آن‌ها و پرچمدار اعتراضات باشد. با وجود این، اعتراضات آن قدر گسترده و مردمی هست که احزاب سیاسی به خصوص احزاب منتقد از جریان چپ تا راست افراطی با آن همراهی می‌کنند و در این میان، جبهه ملی فرانسه سعی می‌کند تا بیشترین بهره‌برداری را از وضعیت پرتنش فعلی داشته باشد. بنابر این، هویت اولیه اعتراضات وجهه مردمی آن است چنان که تارنمای اروپایی یورونیوز در این خصوص از شهروندانی می‌گوید که با وجود داشتن کار و درآمد، اما باز گذران زندگی و معاش برای آن‌ها سخت است. در میان این معترضان کشاورزانی هستند که حالا با انتشار فیلم‌هایی کوتاه از زندگی خود وضعیت سخت معیشت‌شان را به نمایش درآورده‌اند. نظرسنجی‌ها هم دلالت بر حمایت عمومی از جلیقه زردها دارد، زیرا طبق نظرسنجی موسسه ب. و آ. ۶۵ درصد از فرانسوی‌ها حمایت خود را از آن‌ها اعلام کرده‌اند و حتی ۴۲ درصد گفته‌اند که در تجمع آن‌ها شرکت می‌کنند. این میزان از حمایت در مقابل کاهش شدید محبوبیت ماکرون قابل توجه است که طبق نظرسنجی گروه تحقیقاتی ایفوپ؛ به میزان ۲۵ درصد سقوط کرده که نسبت به ماه قبل ۴ درصد کاهش بیشتر داشته است. باید گفت که ماکرون با این میزان کاهش محبوبیت و حمایت عمومی از جلیقه‌زردها شانس موفقیتی برای آرام کردن اوضاع ندارد جز این که به خواسته معترضین تن داده و مانع افزایش قیمت سوخت بشود. این شرایط نه تنها موقعیت ماکرون را در داخل فرانسه تا انتخابات ریاست جمهوری بعدی در ۲۰۲۲ به شدت تضعیف کرده بلکه امید او برای رهبری اتحادیه اروپا را هم بر باد داده است. او می‌توانست بعد از خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا در مارچ آینده و کنارگیری کامل آنگلا مرکل، صدر اعظم آلمان، از سیاست در ۲۰۲۱، سکان رهبری اتحادیه اروپا را قبل از انتخابات ۲۰۲۲ به دست بگیرد، اما به نظر می‌رسد که جلیقه زردها چنان گرهی در کار او انداخته‌اند که به نظر می‌رسد نه این امید برآورده شود و نه شانس برای انتخابات ۲۰۲۲ داشته باشد.

نویسنده: سید رحیم نعمتی

قسمت اول

معاون اول ریاست اجرائیه افغانستان:

از پیمان امنیتی واشنگتن - کابل، تنها اسمش باقی مانده است /

تمامی تروریست ها از مسیر پاکستان به افغانستان می آیند

وعده‌هایی که در خصوص مبارزه با تروریست‌ها داده است، عمل کند.

* با توجه به این اختلافات؛ آیا افغانستان علاقه‌ای دارد تا روابط خود را با پاکستان بهبود بخشد؟

افغانستان همیشه علاقه به بهبود روابط داشته است اما این پاکستان است که روابط خود را با دشمنان افغانستان ترک نمی‌کند. همین موضوع سبب ضربه زدن به روابط دو کشور می‌شود و همواره اسلام‌آباد و کابل دچار مشکل هستند.

* امروز روابط افغانستان با کشورهای همسایه و منطقه مانند چین، هند، تاجیکستان و ... در چه سطحی است؟

افغانستان با چین رابطه بسیار دوستانه‌ای دارد و در تمامی عرصه‌های امنیتی، تجاری، اقتصادی و غیره همکاری‌های بسیار حسنه‌ای دارد و فکر می‌کنم بهترین روابط را میان کشورهای همسایه با چین دارد.

روابط افغانستان با تاجیکستان و ترکمنستان و ازبکستان هم بسیار دوستانه است اما نه در حدی که آنها تاثیر بسزایی در پیشرفت افغانستان داشته باشند، چراکه آنها نمی‌توانند همانند چین نقش بسیار مهمی را ایفا کنند، اما روابط این کشورها با افغانستان در سطوح همکاری‌های امنیتی و تجاری و غیره که منافع یکدیگر را حفظ کنند، در حد بسیار خوبی است.

در میان همسایگان افغانستان تنها کشوری که همواره روابط پر تنش با افغانستان داشته، پاکستان بوده است. با ایران نیز یک کمیته پنجگانه در حال کار است که موضوعات مختلفی مانند آب، مواد مخدر، مهاجرین و بسیاری دیگر مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد و تا نهای شدن یک طرح جامع میان دو کشور به کار خود ادامه می‌دهند، اما موضوعات به اندازه‌ای حساس و مهم هستند که بحث‌ها هنوز به نتیجه‌ای نرسیده است.

* فکر می‌کنید چقدر زمان ببرد تا کمیته‌های پنجگانه میان ایران و افغانستان به نتیجه برسند؟

از آنجایی که موضوعات موجود در این کمیته‌ها بسیار پیچیده و متنوع هستند و برخی از آنها به یکدیگر مرتبط هستند، به نظر می‌رسد به پروسه‌ای بسیار زمان‌بر تبدیل شود. چراکه کار و بحث بر روی تک تک این موضوعات بسیار طول خواهد کشید و به‌طور حتم با وجود اختلافاتی که میان دو کشور در خصوص برخی از این موضوعات وجود دارد، این کمیته‌های در مدت زمان طولانی به نتایجی دست خواهند یافت ولی امیدوار هستیم تا یک چارچوب کلی در قالب همکاری‌های تعریف شده در زمینه‌های مختلف میان ایران و افغانستان آماده شود.

ادامه دارد

منبع: فارس

بدلیل برخی از مشکلات مانند کمبود بودجه اجرایی نشد و در یکماه گذشته همزمان با آغاز مذاکرات صلح حملات علیه این مناطق آغاز و تشدید شد.

همزمان با آغاز این حملات دولت وحدت ملی نیز نیروهای امنیتی را به این مناطق فرستاد و در مقابل گروه‌های تروریستی ایستاد و منطقه را تحت پوشش خود قرار داد. اما شرایط طرح جامعی که بتوان به طور کامل با آن در مقابل گروه‌های تروریستی در افغانستان ایستاد هنوز فراهم نشده است و اگر این اتفاق بیفتد همانند آنچه در سوریه و عراق اتفاق افتاد می‌توان بساط گروه‌های تروریستی را در افغانستان نیز برچید.

* با توجه به نقش مهم پاکستان در امنیت افغانستان و اختلافاتی که همواره این دو کشور با یکدیگر داشته‌اند، بطور کلی جایگاه پاکستان در سیاست خارجی افغانستان در دوره دولت جدید پاکستان کجاست؟

افغانستان پس از دوره جهاد، مشکلاتی را همواره با پاکستان داشته است. پاکستان در دوره جهاد با مردم افغانستان همکاری و بیش از یک دهه مهاجرین افغانستانی را در خود پذیرفت تا جهاد افغانستان به پیروزی برسد. پس از دوره جهاد تغییراتی صورت گرفت و شاید دولتی که دلخواه پاکستان بود در افغانستان بر سر کار نیامد.

پس از پیروزی مجاهدین در افغانستان که ۲۵ سال از آن می‌گذرد، رابطه پاکستان با افغانستان تغییر کرد و پاکستان نه به عنوان یک همکار بلکه به عنوان یک مشکل مطرح شد. تمامی تروریست‌هایی که به افغانستان می‌آیند مسیر آنها از پاکستان می‌گذرد و باور دولت افغانستان این است که پاکستان تروریست‌ها را تجهیز و تامین مالی می‌کند.

این سوء تفاهات در بین ۲ کشور همواره بوده است اما باید گفت در دولت جدید پاکستان نیز افغانستان در سیاست خارجی این کشور جایگاه بسیار مهمی در بسیاری از عرصه‌های همکاری دارد و امیدواریم که پاکستان به

سوریه برای ریشه‌کن کردن داعش اتفاق افتاد، اجرا نمی‌کند؟

متأسفانه بیش از ۲ دهه است که مردم افغانستان گرفتار جنایاتی هستند که گروه‌های تروریستی به آنها تحمیل می‌کنند. طالبان و داعش هرروزه انفجارهایی را در نقاط مختلف افغانستان انجام می‌دهند که بر اثر آن مردم بیگناه زیادی جان خود را از دست می‌دهند.

در دوره جدید که فصل دموکراسی نامیده شده است، در حضور جامعه جهانی در افغانستان طالبان یکبار در مقاطع اولیه از صحنه رفتند اما پس از آنکه پایگاه‌های آنان در خارج از افغانستان یعنی در مرزهای جنوبی تجهیز و تقویت شد، دوباره به افغانستان بازگشتند و حدود ۱۰ سال است که حضور نظامی خود را در افغانستان تثبیت کرده‌اند و بسیاری از مناطق را در سیطره خود گرفتند.

همچنین گروه تروریستی داعش نیز از ۳ سال پیش که در افغانستان حضور پیدا کرده است. این گروه با شعارهای بسیار تندی خصوصاً علیه جامعه شیعه افغانستان وارد عمل شده اند شاهد بودیم که مساجد، تکایا، مراکز آموزشی و محل تجمعات مردم هزاره را بارها مورد حمله خود قرار داده‌اند.

من به عنوان عضوی از کابینه و شورای امنیت ملی افغانستان، برای مقابله با گروه‌های تروریستی ۲ طرح امنیتی پیشنهاد کردم. اول طرح حفاظت از مساجد بود که در این طرح قرار بود حدوداً ۱۰۰۰ مسجد مورد حفاظت قرار گیرند و از افرادی که خود مردم محل پیشنهاد می‌دهند، دولت به آنها آموزش داده و سلاح در اختیارشان قرار گیرد. این طرح انجام شد و از بسیاری حملات تروریستی که قرار بود در آنجا انجام شود، جلوگیری شد.

همچنین در طرح دوم مسلح کردن مردم هزاره‌ای بود که در مناطق هم‌مرز با استقرار طالبان و داعش زندگی می‌کنند، بود و قرار شد تا در آن مناطق نیروهای اردوی ملی افغانستان مستقر شده و از آنان حفاظت کنند. اما این طرح

محقق گفت: مردم افغانستان فکر می‌کردند

پیمان امنیتی که با امریکا امضاء شد، امنیت

در این کشور به سطح بالای خود می‌رسد، اما

نه تنها چنین نشد، بلکه بر نفوذ و گسترش

گروه‌های تروریستی افزود شد و پای داعش

نیز در افغانستان باز شد.

امنیت و ثبات افغانستان همواره موضوعی بوده که برای منطقه بزرگ خاورمیانه و کشورهای این منطقه اهمیت ویژه‌ای داشته است. چراکه افغانستان به قلب آسیا شهرت دارد و مرکز اتصال بسیاری از کشورهای منطقه به‌شمار می‌رود.

اما این روزها موضوعی که افغانستان را بر سر زبان‌ها انداخته و به تیرتیر یک رسانه‌های دنیا تبدیل کرده است، مذاکرات صلحی است که از گذشته‌ها تاکنون در همواره محل مناقشه گروه‌های درگیر بوده است.

همچنین موضوع مهم دیگر، ظهور پدیده شوم تروریسم در افغانستان و به‌خصوص داعش است که به‌رغم تلاش‌های دولت افغانستان اما شاهد حملات تروریستی این گروه در برخی نقاط افغانستان هستیم بطوریکه در آخرین انفجاری که توسط این گروه‌های تروریستی در مراسم سالروز ولادت پیامبر اکرم (ص) در هتل اورانوس کابل صورت گرفت، بیش از ۱۰۰ تن کشته و زخمی شدند.

«محمد محقق» معاون ریاست اجرائیه افغانستان در خصوص فعالیت داعش و دیگر گروه‌های تروریستی عقیده دارد که نبود شرایط مناسب در افغانستان مانع از اجرای طرح جامع برای مبارزه عملی و درست با داعش و پدیده تروریسم است. وی همچنین می‌گوید که امریکا تاکنون هیچگاه نتوانسته در قالب پیمان امنیتی واشنگتن - کابل به تعهداتش عمل کند و اصلاً مردم افغانستان فراموش کرده‌اند که چنین قراردادی در کار بوده است.

معاون عبدالله بر این باور است که پاکستان با برقراری ارتباط با دشمنان افغانستان هیچ وقت به دنبال بهبود روابط خود با افغانستان نبوده است و تمامی گروه‌های تروریستی که در افغانستان دست به انفجار و انتحار می‌زنند در این کشور تجهیز و تامین می‌شوند. وی همچنین اظهار می‌دارد که امریکایی‌ها به تنها به این حرف که طالبان آماده مذاکره است، بسنده کردند و این موضوع هنوز معلوم نیست که طرف مذاکره آنها چه شخص یا گروهی خواهد بود.

به همین بهانه با «محمد محقق» معاون ریاست اجرائیه افغانستان به گفت‌وگو نشستیم که در زیر می‌خوانید.

* امروزه در برخی از نقاط افغانستان شاهد جنایات

داعش هستیم. چرا دولت وحدت ملی طرحی را برای

مبارزه با این گروه تکفیری همانند آنچه که در عراق و

نظرسنجی: بیش از ۶۰ درصد مردم نسبت به آینده کشور بدبین استند

امنیت شان را تأمین می‌کند و ۲ درصد، طالبان را تأمین کننده‌گان اصلی امنیت شان گفته‌اند.

صلح و آشتی:

افغانستانی‌هایی که به احتمال رسیدن به یک توافق با طالبان خوشبین استند اندکی امسال در مقایسه به سال گذشته افزایش یافته‌اند. اما از لحاظ جنسیتی خوشبینی بین مردان اندکی بیشتر شده ولی در میان زنان کاهش یافته‌است. به نقل از طلوع نیوز، در گزارش آمده که ۴۶،۵ درصد زنان باور دارند که صلح با طالبان ممکن است، حالا آنکه ۶۰،۵ درصد مردان به امکان صلح با طالبان خوشبین

اند. احتمال دارد علت اصلی افزایش خوشبینی‌ها به صلح با طالبان، برقراری نخستین آتش‌بس میان دولت و طالبان در ایام عید فطر بوده‌است که پیش از انجام این سروی، اتفاق افتاده بود.

اشاره شده‌است. همانند سال‌های پیش، اکثر مردم به این باور اند که نبود فرصت‌های تحصیلی و بی‌سوادی در صدر مشکلاتی قرار دارد که زنان به آن مواجه اند. به تعقیب آن، عدم دسترسی به عدالت و بیکاری از چالش‌های عمده دیگر فراروی زنان عنوان شده‌است.

نگرش‌ها دربارهٔ نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان:

اکثر پاسخ دهنده‌گان سروی امسال، نیروهای پلیس و ارتش ملی افغانستان را تأمین کننده‌گان نخست امنیت در مناطق خود گفته‌اند. شماری اندکی از پاسخ دهنده‌گان طالبان را به‌حیث تأمین کننده امنیت مناطق شان، ذکر کرده‌اند.

۶۸،۹ درصد پاسخ دهنده‌گان پلیس ملی را تأمین کننده‌گان نخستین امنیت گفته‌اند، ۴۵،۷ گفته‌اند که ارتش

بهبود امنیت، در حدود ۴۷،۹ درصد بازسازی، و تقریباً ۲۸،۸ درصد بهبود حکومت‌داری را به عنوان مهمترین دلایل خوشبینی خود دربارهٔ آینده کشور، ذکر کرده‌اند.

مانند سال‌های گذشته، مشکلات امنیتی به عنوان بزرگترین دلیل بدبینی نسبت به آینده کشور ذکر شده‌است.

علاوه بر این، بیش از ۳۷،۶ درصد نگرانی‌های اقتصادی را علت اصلی بدبینی نسبت به آینده کشور گفته‌اند. ۳۳،۰ درصد مشکلات با حکومتداری، ۹،۱ درصد نبود زیرساخت‌ها، بیش از ۶،۴ درصد مداخله خارجی‌ها، ۴،۲ درصد بی‌عدالتی و ۲،۶ هم قطع کمک‌های خارجی را از علت‌های بدبینی نسبت به آینده کشور، گفته‌اند.

در این گزارش دربارهٔ بزرگترین مشکلات در برابر زنان نیز،

آمارهای نظرسنجی سالانه بنیاد آسیا که روز سه‌شنبه (۱۳ قوس) منتشر شد، نشان می‌دهند که امسال تنها نزدیک به ۳۳ درصد مردم افغانستان به آینده کشور خوشبین استند و ۶۱ درصد دیگر می‌گویند که کشور شان در مسیر نادرستی به پیش می‌رود. در این گزارش که با بیش از ۱۵ هزار تن گفتگو شده‌است، ناامنی، مشکلات اقتصادی، بیکاری و فساد از دلایل اصلی ناخشنودی مردم نسبت به آینده عنوان شده‌است. در بخش دیگری، این نظرسنجی، هرچند درکل میزان خوشبینی مردم برای رسیدن به یک توافق صلح امسال درمقایسه به سال گذشته بیشتر شده‌است، اما درمیان زنان این خوشبینی کاهش یافته‌است.

در این نظرسنجی بیش از ۵۱،۸ درصد پاسخ دهنده‌گان

پارادوکس صلح امریکا در افغانستان

سید عباس حسینی

ضعف رهبری سیاسی در دولت و احزاب و گروه‌های مختلف در افغانستان برای ایجاد یک اجماع ملی، بن بست در میدان جنگ و عدم اطمینان طالبان به این رهبری، عرصه تحولات کشور و ابتکار عمل را به صورت کامل در اختیار ایالات متحده امریکا قرار داده است، اما تضاد و تناقض دیدگاه‌ها و منافع در داخل امریکا تحت رهبری دونالد ترامپ، نه تنها آینده جنگ و صلح افغانستان را گنگ و مبهم کرده، بلکه در آستانه برگزاری انتخابات ریاست جمهوری افغانستان، آینده سیاسی این کشور را نیز هدف قرار داده است؛ زنگ خطری که می‌تواند شالوده نظام این کشور را با خطر فروپاشی مواجه سازد

به دنبال ناکامی تلاش‌های جدید دولت افغانستان برای زمینه‌سازی مذاکره با گروه طالبان و دستیابی به صلح با این گروه در یک سال گذشته، از چند ماه پیش به این سو، ایالات متحده امریکا رهبری روند صلح افغانستان و ابتکار عمل در این زمینه را به دست گرفته است. هرچند دولت افغانستان بارها اعلام کرده که به هیچ کشوری اجازه نمی‌دهد به نیابت از او مذاکرات با طالبان را پیش ببرد، اما همین دولت می‌گوید که امریکا در این زمینه تنها نقش

تسهیل‌کننده و زمینه‌ساز را به عهده دارد و از ایفای چنین نقشی استقبال می‌کند. این در حالی است که نوع موضع‌گیری‌های گروه طالبان در مورد مذاکرات صلح و تأکید بر عدم مذاکره با دولت افغانستان و تنها گفت‌وگو با امریکا، ایالات متحده را برخلاف خواست دولت و ملت افغانستان، به تصمیم‌گیرنده اصلی در روند مذاکرات صلح تبدیل کرده است. سؤال اساسی این است که زلمی خلیل‌زاد، فرستاده یا نماینده ویژه وزارت خارجه امریکا تا چه اندازه صلاحیت تصمیم قاطع در مورد خواسته‌های طالبان و زمینه‌سازی برای صلح در افغانستان را دارد؟ آیا هماهنگی و وحدت‌نظر میان نهادهای مسئول در امریکا درباره جنگ افغانستان وجود دارد؟ صحبت‌های تازه جیمز ماتیس، وزیر دفاع امریکا در مجمع دفاع ملی ریگان در کالیفرنیا نشان می‌دهد که دیدگاه مشترک میان مقام‌های امریکایی برای صلح در افغانستان وجود ندارد و آنچه فعلاً در حال انجام است، نمایشی بیش نیست. جیمز ماتیس با بیان اینکه امریکا در حال حاضر روی پایان جنگ در افغانستان متمرکز است، گفته که برنامه‌ای برای خروج نظامیان این کشور از افغانستان وجود ندارد و امریکا اهمیت حضور نظامی خود را در منطقه به خوبی درک می‌کند. پیش از این، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا نیز گفته که حضور نظامیان این کشور در افغانستان ادامه می‌یابد، ضمن آنکه گفت‌وگوهای جدی برای تأمین صلح در جریان است. با توجه به خواست مشخص و صریح طالبان برای صلح در افغانستان که در اولویت نخست، خروج نیروهای امریکایی و ناتو قرار دارد، امریکا چه پاسخی برای پارادوکس تأکید بر حضور نظامی در افغانستان و گفت‌وگوها برای صلح دارد؟! متأسفانه باید گفت که تلاش‌های زلمی خلیل‌زاد برای صلح در افغانستان و گفت‌وگو با طالبان از یک سو و سخنان

رهبری سیاسی و نظامی امریکا، در تضاد با یکدیگر قرار دارد و به همین دلیل است که به‌رغم آنچه بیان می‌شود، پیشرفت محسوسی در مذاکرات صلح با طالبان به دست نیامده است. این در حالی است که تاکنون هیچ نشانه‌ای از انعطاف‌پذیری طالبان بر سر این خواست اساسی‌اش در برابر امریکا دیده نشده است. در این زمینه، امریکا اگر متعهد به صلح در افغانستان و پایان جنگ در این کشور است، می‌بایست به جای این تلاش‌های بی‌سرانجام، مداخله در امور داخلی افغانستان و پیشنهاد هایی، چون تعلیق یا تعویق انتخابات ریاست جمهوری و تشکیل حکومت موقت در این کشور، یک جدول زمان‌بندی برای خروج از افغانستان اعلام کند.

آنچه مشخص است، با تداوم وضعیت بغرنج و پیچیده امنیتی در افغانستان، ناکارآمدی و پیامدهای زاینبار استراتژی جنوب آسیای دونالد ترامپ در محور افغانستان، بیش از هر زمانی محرز شده است. شواهد جنگ کنونی افغانستان نشان می‌دهد که عملاً حضور امریکا و ناتو بر امنیت سرتاسری در کشور متمرکز نبوده، بلکه گروه‌های تروریستی از دو به بیست گروه افزایش پیدا کرده است. یکی از دلایل عدم موفقیت نیروهای خارجی برای آوردن امنیت سرتاسری در افغانستان، اشتباهات استراتژی نظامی آنها بوده است. به عنوان مثال، نیروی هوایی امریکا در ادامه رویکرد سال‌های گذشته خود، کماکان به بمباران‌های کور و در نتیجه کشته شدن غیرنظامیان در افغانستان ادامه داده که این مسئله، موجب ناراحتی مردم از عملکرد این نیروها شده است. در تازه‌ترین مورد، در یک حمله هوایی در ولسوالی گرمسیر ولایت هلمند، ۲۳ غیرنظامی شامل ۱۰ کودک و هشت زن کشته شده‌اند. از سوی دیگر، برخی نیروهای امنیتی افغانستان در موارد متعددی اعلام کرده‌اند

که برای مبارزه با گروه طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی در کشور، اجازه رویکرد تهاجمی و حمله بر مواضع این گروه‌ها را ندارند. این موضوع تدافعی نیروهای امنیتی افغانستان که در بسیاری از مناطق کشور دیده می‌شود، عمده‌ترین دلیل تلفات گسترده این نیروها در ماه‌های گذشته و سال‌های اخیر است. در مثالی دیگر، در طول سال‌های اخیر بارها شاهد پرواز بالگردهای مشکوک خارجی در مناطق زیر کنترل مخالفان مسلح و تروریست‌ها در افغانستان بوده‌ایم که واکنش‌های جدی منطقه‌ای را به همراه داشته است. این بالگردها در جابه‌جایی شورشیان و رساندن امکانات و جنگ‌افزار به آن‌ها نقش دارند؛ چه اینکه با وجود گزارش‌های متعدد در مورد محاصره نیروهای امنیتی افغانستان و اتمام مهمات آنها، تاکنون هیچ گزارشی در مورد کمبود مهمات و تجهیزات نظامی طالبان منتشر نشده است. در بسیاری موارد، گزارش‌هایی وجود دارد که طالبان از امکانات و تجهیزات نظامی پیشرفته‌تری نسبت به نیروهای امنیتی افغانستان برخوردار است.

آنچه در پایان قابل یادآوری است، ضعف رهبری سیاسی در دولت و احزاب و گروه‌های مختلف در افغانستان برای ایجاد یک اجماع ملی، بن بست در میدان جنگ و عدم اطمینان طالبان به این رهبری، عرصه تحولات کشور و ابتکار عمل را به صورت کامل در اختیار ایالات متحده امریکا قرار داده است، اما تضاد و تناقض دیدگاه‌ها و منافع در داخل امریکا تحت رهبری دونالد ترامپ، نه تنها آینده جنگ و صلح افغانستان را گنگ و مبهم کرده، بلکه در آستانه برگزاری انتخابات ریاست جمهوری افغانستان، آینده سیاسی این کشور را نیز هدف قرار داده است؛ زنگ خطری که می‌تواند شالوده نظام این کشور را با خطر فروپاشی مواجه سازد.

انتهای مطلب

چرا ماندن در افغانستان برای ناتو مهم است؟

افغانستان تاکنون شاهد بوده، انتحار، بمب و دهشت و وحشت بوده که روز به روز بیش‌تر دهانه باز می‌کند و از مردم قربانی می‌گیرد.
 امین اله احمدی

مردم، از یک‌سو موج کشتار بی‌گناهان افزایش یافته و گروه‌های تروریستی در گوشه و کنار کشور قدرت‌نمایی و نسل‌کشی می‌کنند و از سوی دیگر، خبری از ثبات سیاسی، توسعه اقتصادی و اجتماعی هم نیست. آنچه مردم

حضور درازمدت نیروهای خارجی در افغانستان، طی سال‌های اخیر با پرسش‌های زیادی همراه است. برخی آگاهان مسایل سیاسی بر این عقیده هستند که حضور ۱۷ ساله قوای خارجی در افغانستان، با اهداف زیاد پیدا و پنهان همراه است. طبق این دیدگاه، اهدافی همچون مبارزه با تروریسم، تحکیم پایه‌های نظام دموکراسی، مبارزه با کشت و قاچاق مواد مخدر در افغانستان اهدافی‌اند که به‌منظور راضی‌نگهداشتن افکار جهانی و کشورهای منطقه‌ای ارائه می‌شوند.

راه‌اندازی بازی‌های بزرگ قدرت به هدف گسترش فعالیت‌های نظامی و سیاسی ناتو در آسیا، اما یکی از این اهداف بزرگ و درازمدت ناتو است که افغانستان از این دید مکانی مناسب برای استمرار وضعیت جنگی است. تداوم حضور در افغانستان، از نقطه‌نظر سیاسی، نظامی و اقتصادی به نفع ناتو است. این سازمان که نقش رهبری‌کننده آن را امریکا به عهده دارد اکنون به‌گونه جهت‌دار محاسبه‌ی ماندن در افغانستان و یا رفتن از آن را راه انداخته و تلاش دارد با تحریک افکار جهانی، زمینه حضور طولانی مدت شان را در افغانستان فراهم کند و این ذهنیت را به جهانیان تلقین کند که گویا موجودیت طولانی مدت آنها در افغانستان ضروری است!

این‌گونه ذهنیت‌سازی درحالی جریان دارد که با گذشت ۱۷ سال از حضور نظامی ناتو در افغانستان، برخلاف انتظار

اهدافی همچون مبارزه با تروریسم، تحکیم پایه‌های نظام دموکراسی، مبارزه با کشت و قاچاق مواد مخدر در افغانستان اهدافی‌اند که به‌منظور راضی‌نگهداشتن افکار جهانی و کشورهای منطقه‌ای ارائه می‌شوند.

ینس ستولتنبرگ، سرمنشی ناتو می‌گوید که "هزینه‌ی بیرون‌شدن از افغانستان بیش‌تر از ماندن در این کشور است." آقای ستولتنبرگ در صحبت با خبرنگاران گفت که متحدان ناتو در ماه‌های اخیر متحمل تلفات و خسارات بسیار شده‌اند. سرمنشی ناتو همچنان از قدرت‌گیری بیش‌تر طالبان در افغانستان هشدار داده و گفته ناتو نمی‌گذارد که این گروه دوباره در افغانستان به قدرت برسد و امنیت جهانی را با خطر مواجه سازد.

این گفته‌ها در حالی مطرح می‌شوند که پیش ازین شماری از مقامات امریکایی نسبت به ادامه جنگ در افغانستان و کارایی گزینه نظامی در این کشور، نگرانی‌های زیادی داشته و بر گزینه "خروج" از افغانستان تأکید دارند.

چندی پیش جنرال جوزف دانفور، رییس ستاد مشترک ارتش امریکا نیز گفته بود که جنگ افغانستان راه حل نظامی ندارد و طالبان از طریق جنگ نابود نمی‌شوند.

عقب نشینی رئیس‌جمهور فرانسه در مقابل معترضان /

مالیات بر سوخت متوقف می‌شود

منابع خبری، از عقب نشینی امانوئل ماکرون و تصمیم دولت فرانسه برای تعلیق افزایش مالیات بر سوخت که یکی از خواسته‌های معترضان به شمار می‌رود، خبر می‌دهند.

به گزارش انصار، منابع خبری در فرانسه دیروز سه‌شنبه گفته‌اند «ادوارد فیلیپ» نخست‌وزیر فرانسه، تعلیق طرح افزایش مالیات بر سوخت را اعلام می‌کند. تجمعات اعتراضی شهروندان فرانسوی که خود را «جلیقه‌زدها» نامیده‌اند از روز ۲۶ قوس با تجمع در میدانی اصلی بسیاری از شهرهای این کشور آغاز شد. جرقه اعتراضات توسط دو شهروند فرانسوی زده شد که شبکه‌های اجتماعی خواستار اعتراض سراسری به طرح افزایش مالیات سوخت شدند. طبق گزارش یورونیوز، «جلیقه زده»، جلیقه‌ای به رنگ زرد شبرنگ است که طبق قوانین راهنمایی و رانندگی در فرانسه هر خودرو باید به آن مجهز باشد.

در صورت نقص فنی و توقف خودرو در میان بزرگراه، صاحب خودرو باید جلیقه زرد رنگ را بر تن کند. اعتراضات اخیر فرانسه از ابتدا در شکایت از افزایش قیمت سوخت و هزینه‌های زندگی آغاز شد و در حال حاضر مردم به سیاست‌های دولت ماکرون معترضند. اعتراضات روز گذشته در پاریس در خیابان شانزلیزه آغاز و تا غروب تبدیل به یکی از شدیدترین و بدترین ناآرامی‌های فرانسه طی دو دهه گذشته شد.

این وضعیت سبب شده تا ماکرون و دولت وی در بدترین چالش داخلی چند دهه اخیر گرفتار شوند. پیچیده شدن اوضاع داخلی در حالی که ماکرون رویای حضور پررنگ تر در عرصه بین الملل را دارد روزگار سختی را برای الیزه وجود آورده و باید دید آیا رئیس‌جمهور جوان می‌تواند گلیم خود را از دل آشوب‌های پاریس بیرون بکشد یا خیر.

آخرین نظرسنجی‌ها حاکی از حمایت بیش از ۷۰ درصد مردم فرانسه از خواسته‌های 'جلیقه زده‌ها' دارد.